

gave, der er stillet dem i Regeringsforlaget, og som udelukkende er den at føre Tilsyn, som der staar, med „foranstaaende Bestemmelser efterleves.“ Disse „foranstaaende Bestemmelser“, over hvilke vi nu have et Overblik, ere jo væsentlig rettede paa at foreskrive visse Tidsrum og visse Tider, som skulle overholdes. Om virkelig et een Gang aarlig indtræffende Arbejdstilsyn, som forud telegraferes, kan øve noget særdeles virksomt Tilsyn i denne Retning, er jeg i nogen Tvivl om. Nu har jo imidlertid — hvad jeg ogsaa vilde fremhæve, da jeg ikke hidtil har hørt det fremdraget — Udvalget endvidere ad en tredje Bei givet Arbejdsinspektørernes hele Stilling en langt fyldigere Karakter. Det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget, indskrænker sig ikke til at bestemme, at Arbejdsinspektørerne skulle føre Tilsyn med, at nærværende Lovs Bestemmelser overholdes, men fastsætter tillige, at de skulle føre Tilsyn med, at de øvrige med Hensyn til Fabriks- eller Haandværksarbejde givne Bestemmelser overholdes, og at de overhovedet skulle undersøge Arbejdsvirksomheden paa de det Offentliges Tilsyn undergivne Arbejdssteder og de Forhold, der dermed staa i Forbindelse og have Indflydelse paa Arbejdernes Vel. Det er jo noget ganske Nyt, der her er kommet frem i Ændringsforlaget; at Indenrigsministeren muligen vilde have det i sin Haand at paalægge Inspektørerne en saadan ikke udtryffeligt anmeldt Virksomhed, er en anden Ting. Jeg skjønner i Øvrigt for mit Bedkommende ikke rettede, end at Arbejdsinspektørerne ville kunne udfolde en nyttig Virksomhed til Tilvebringelse af et godt Materiale for den fremtidige Udvikling af Fabriklovgivningen. Af denne sidste Grund, og fordi jeg tror, at det lokale Politik ikke vil være meget mægtig til Overholdelse af Bestemmelser som dem, der indeholder i dette Lovforslag, tør jeg ikke stemme imod Arbejdsinspektører. Jeg skal altsaa ogsaa stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Udvalg, men som anført, jeg gjør det med ringe Tro paa, at Tilsynet vil kunne udrette Stort med Hensyn til Overholdelsen af Bestemmelserne i Loven, og da allermindst ligeoverfor den ikke fabrikmæssige Virksomhed, idet der der vil indtræde et meget løst Forhold, da denne Virksomhed den ene Maaned vil være undergivet Tilsyn og den næste ikke og saa fremdeles, alt efter som den Talgrændse er naaet eller ikke, som er fastsat i det Ændringsforslag, der vedtoges igaar; denne Talgrændse er vistnok overhovedet det svage Punkt i den vedtagne § 1. — Naar den ærede Drdsfører nævnte, at der formentlig maatte foretages en Forandring i § 17, da skal jeg ganske tiltræde denne Anskuelse. Det er ganske vist fornødent, at den forandres; i alt Fald nu, efter at § 1 er ændret, gaar det paa ingen Maade an at fastsætte en ganske almindelig Anmeldelsespligt for hver

Saandværker, der holder en Lærebænk paa under 18 Aar.

Til det næste Afsnit, indeholdende de procesuelle og kriminelle Bestemmelser, skal jeg ikke ytre meget, men jeg kan dog ikke ganske forbigaa det. Det ærede Udvalg har her stillet et Ændringsforslag, som samler de to Paragrafer 18 og 19. Det er formentlig ikke to Forandringer, som den ærede Drdsfører antydede, men tre Forandringer, der foregaa gennem dette Ændringsforslag. (Drdsføreren: Skal jeg glemte den tredje før.) Den tredje Forandring er den, at Forældre og Bærger ogsaa kunne straffes for ikke at have forhindret, at unge Mennesker anvendes til ulovligt Arbejde, medens Lovforslaget kun indeholder en saadan Bestemmelse med Hensyn til Børn. Denne Udvidelse kan jeg ikke Andet end billige. Endvidere har Udvalget selvsjælgelig medtaget Strafbarheden af Overtrædelser af saadanne Lovbud, som kunne gives efter den hele Forandring, som foreslaas med Hensyn til Arbejdsinspektørernes Stilling. Et Minimum for Bøderne er bortfaldet, kan jeg tiltræde, men derimod ser jeg egentlig ikke, hvorfor det ærede Udvalg har villet nedsette Bødens Maximum; thi der kan tilvisse indtræde Tilfælde, hvor der kunde være Anledning til at gaa saa højt op, som Lovforslaget fastsætter, saasom ved en fortsat Overhørighed af Bestemmelserne i § 12 eller af et Paabud, der er givet i Henhold til denne Paragraf, saa meget mere som det er noget tvivlsomt, om man overhovedet uden udtryffeligt Sjæmmel i Loven vil kunne give Paalæg under en daglig Mulkt. Ved Siden af disse Forandringer har derimod det ærede Udvalg bibeholdt en Tilføielse, der findes i § 18, idet der er gjort den Undtagelse: „Samme Bøde er Enhver isalden osv., forsaavidt saadan Overtrædelse ikke efter Lovgivningens almindelige Regler er belagt med højere Straf.“ Hvis jeg ikke har opfattet den ærede Drdsfører feil, befunder han sig i samme Tvivl som jeg om, hvor til der egentlig sigtes ved denne Bestemmelse. Jeg ser ikke, at nogen Overtrædelse af denne Lov andtstedes er belagt med højere Straf. Motiverne nævne som Exempel, at der i en Fabrik, hvor En har siddet et Paabud om at indhegne overhørig, indtræder et Ulykkestilfælde, der kan tilskrives denne Mangel paa Hegn. Om man kan kalde det Straf for en Overtrædelse af denne Lov, naar Bedkommende i saadant Tilfælde maatte kunne, hvilket jeg ikke tør indestaa for, straffes efter den almindelige borgerlige Straffelov, finder jeg tvivlsomt; men i alt Fald er det andet Exempel, der er nævnt i Motiverne, urigtigt; at En bilægger Registrere med falske Løge- eller Skoleattester, er utvivlsomt en selvstændig Forbyrdelse, som ingenlunde indeholder nogen Overtrædelse af denne Lov, saa jeg skulde have ønsket, at Udvalget rent havde ubeladt denne indskudte Sætning, som jeg ikke tror vil